

3. Ali lahko imetnik dodatnega varstvenega certifikata, ki je bil izdan za Zvezno republiko Nemčijo (ZRN), s sklicevanjem na določbe posebnega mehanizma prepove uvoz proizvodov iz držav pristopnic Češke republike, Estonije, Latvije, Litve, Madžarske, Poljske, Slovenije, Slovaške, Bolgarije, Romunije, Bolgarije in Hrvaške v ZRN, če pride do uvoza proizvodov po izteku veljavnosti dodatnega varstvenega certifikata, kakor je bila določena v prvotnem sklepu o izdaji navedenega certifikata, vendar pred iztekom veljavnosti varstvenega certifikata, ki je bila podaljšana za šest mesecev na podlagi Uredbe (ES) št. 1901/2006 o zdravilih za pediatrično uporabo in spremembah Uredbe (EGS) št. 1768/92, Direktive 2001/20/ES, Direktive 2001/83/ES in Uredbe (ES) št. 726/2004 ⁽¹⁾?
4. Ali je odgovor na tretje vprašanje v primeru Hrvaške drugačen, če je posebni mehanizem zaradi pristopa Hrvaške leta 2013 po začetku veljavnosti Uredbe (ES) št. 1901/2006 o zdravilih za pediatrično uporabo in spremembah Uredbe (EGS) št. 1768/92, Direktive 2001/20/ES, Direktive 2001/83/ES in Uredbe (ES) št. 726/2004 začel veljati 26. januarja 2007 – drugače kot v ostalih državah članicah, ki so pristopile pred 26. januarjem 2007, in sicer Češka republika, Estonija, Latvija, Litva, Madžarska, Poljska, Slovenija, Slovaška, Bolgarija, Romunija in Bolgarija?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1901/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zdravilih za pediatrično uporabo in spremembah Uredbe (EGS) št. 1768/92, Direktive 2001/20/ES, Direktive 2001/83/ES in Uredbe (ES) št. 726/2004; UL L 378, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgericht Köln (Nemčija)
27. decembra 2016 – Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und
Umweltschutzverbände e.V./Zvezna republika Nemčija**

(Zadeva C-683/16)

(2017/C 104/45)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgericht Köln

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V.

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 11 Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotuje ukrepom države članice za vode pod njeno suverenostjo ali sodno pristojnostjo, ki so potrebni za izpolnjevanje obveznosti države članice v skladu s členom 6 Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst ⁽²⁾, ki vplivajo na ribiška plovila drugih držav članic in s katerimi se na območjih Nature 2000 v celoti prepoveduje poklicni morski ribolov s pomočjo pridnenih ribolovnih orodij ter stoječih mrež („zabodne in zapletne mreže“)?

Podrobneje:

- a) Ali je treba člen 11 Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES razlagati tako, da prepoved ribolovnih metod, navedenih v prvem vprašanju za predhodno odločanje, spada pod pojem „ohranitveni ukrep“?

- b) Ali je treba člen 11 Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES razlagati tako, da pod pojem „ribiška plovila drugih držav članic“ spadajo tudi tista ribiška plovila druge države članice, ki plujejo pod zvezno zastavo države članice Zvezne republike Nemčije?
- c) Ali je treba člen 11 Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES razlagati tako, da pod pojem „izpolnjevanje ciljev zadevne zakonodaje Unije“ spadajo tudi taki ukrepi države članice, ki zgolj spodbujajo cilje tam navedene zakonodaje Unije?
2. Ali je treba člen 11 Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES razlagati tako, da nasprotuje ukrepom države članice za vode pod njeno suverenostjo ali sodno pristojnostjo, ki so potrebni za izpolnjevanje njenih obveznosti v skladu z Direktivo 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode⁽³⁾?
3. Če je odgovor na prvo ali drugo vprašanje za predhodno odločanje ali na obe navedeni vprašanji za predhodno odločanje nikalen:

Ali izključna pristojnost Evropske unije na področju ohranjanja morskih bioloških virov v okviru skupne ribiške politike v skladu s členom 3(1)(d) Pogodbe o delovanju Evropske unije nasprotuje temu, da država članica sprejme zgoraj navedene ukrepe?

⁽¹⁾ UL L 354, str. 22.

⁽²⁾ UL L 206, str. 7.

⁽³⁾ UL L 143, str. 56.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesarbeitsgericht (Nemčija) 27. decembra 2016 – Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV/Tetsuji Shimizu

(Zadeva C-684/16)

(2017/C 104/46)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesarbeitsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožena stranka: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Tožeča stranka: Tetsuji Shimizu

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali člen 7(1) Direktive 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (Direktiva 2003/88/ES)⁽¹⁾ oziroma člen 31(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (LTP) nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna izhaja iz člena 7 Bundesurlaubsgesetz (zvezni zakon o dopustu, BurlG), ki kot enega od načinov izvajanja pravice do dopusta predvideva, da mora delavec zaprositi za dopust, tako da navede svoje želje, kdaj bi ta dopust izrabil, zato da pravica do dopusta ne propade brez nadomestila na koncu referenčnega obdobja, in torej delodajalca ne zavezuje, da sam enostransko in tako, da je za delavca zavezujoče, določi, kdaj naj se dopust izrabi v referenčnem obdobju?